

ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ
«ЛЬВІВСЬКА ЕКОНОМІЧНА ФУНДАЦІЯ»

ОБЩЕСТВЕННАЯ ОРГАНИЗАЦИЯ
«ЛЬВОВСКАЯ ЭКОНОМИЧЕСКАЯ ФУНДАЦИЯ»

ЕКОНОМІЧНА СИСТЕМА КРАЇНИ В КОНТЕКСТІ МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА: СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Матеріали
Міжнародної науково-практичної конференції
(Львів, 31 серпня 2019 року)

ЭКОНОМИЧЕСКАЯ СИСТЕМА СТРАНЫ В КОНТЕКСТЕ МЕЖДУНАРОДНОГО СОТРУДНИЧЕСТВА: СОСТОЯНИЕ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ

Материалы
Международной научно-практической конференции
(Львов, 31 августа 2019 года)

Львів
2019

Клочківський О.В. НЕПРОФІЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ, ЯК ОСНОВНИЙ ЧИННИК ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОЗДАТНОСТІ ТРАНСПОРТНИХ ПІДПРИЄМСТВ	88
Лихопьок Д.П. ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ ЦИФРОВОЇ ІНДУСТРІЇ ЯК НОВОГО ЕТАПУ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ	90
Нуман Бшарат ПОТЕНЦІАЛ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ТОРГОВЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА: СУТНІСТЬ ТА ЗМІСТ	93
Одаренко О.В. МЕНТАЛЬНІ ЗАСАДИ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ У КОМПАНІЯХ	95
Педан М.Л. СУЧАСНІ ПРІОРИТЕТИ РОЗВИТКУ МАРКЕТИНГОВИХ СТРАТЕГІЙ.....	96
Рачинський О.В. ЕКОНОМІЧНИЙ ЗМІСТ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ	99
Удрас А.Д. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ВИБОРУ ТА ПРОВЕДЕННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОГО ООНОВЛЕННЯ ПІДПРИЄМСТВ МАШИНОБУДУВАННЯ	101
Шира Т.Б. ЗОВНІШНІ ТА ВНУТРІШНІ ЗАГРОЗИ: МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ОЦІНЮВАННЯ ВПЛИВУ НА КОРПОРАТИВНУ БЕЗПЕКУ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ	103
СЕКЦІЯ 5. ЕКОНОМІКА ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ ТА ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА	
Бідненко Н.П. ВПЛИВ РОЗВИТКУ ВНУТРІШНЬОГО ТУРИЗМУ НА СТАН ЗАЙНЯТОСТІ В КРАЇНІ.....	107
СЕКЦІЯ 6. ДЕМОГРАФІЯ, ЕКОНОМІКА ПРАЦІ, СОЦІАЛЬНА ЕКОНОМІКА І ПОЛІТИКА	
Власенко М.П. ПОСИЛЕННЯ АСИМЕТРІЇ ТРУДОВИХ ДОХОДІВ ОСВІТЯН ЯК СУЧАСНА ТЕНДЕНЦІЯ	110
Юрчик І.Б. РОЛЬ ІНСТИТУЦІЙ ТА ІНСТИТУТІВ У ФУНКЦІОНУВАННІ РИНКУ ПРАЦІ.....	112
СЕКЦІЯ 7. ГРОШІ, ФІНАНСИ І КРЕДИТ	
Дешко А.Л. ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ БЮДЖЕТНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ У 2019 РОЦІ	115
Кожухар Р.С. СУТНІСТЬ ТА РОЛЬ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ КОМЕРЦІЙНИМ БАНКОМ	118

Романчукевич В.В. КЛАСИФІКАЦІЯ КОНЦЕПЦІЙ ТА КУРСІВ ДЕРЖАВНОЇ ФІНАНСОВОЇ ПОЛІТИКИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ	121
Татарин Н.Б., Борис О.М. ОСОБЛИВОСТІ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ФОНДОВОГО РИНКУ	124
Shuliuk B.S., Petrushka O.V. THE FORMATION AND DEVELOPMENT OF PARTNERSHIP RELATIONS OF THE STATE AND BUSINESS IN GREAT BRITAIN.....	126
СЕКЦІЯ 8. БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК, АНАЛІЗ ТА АУДИТ	
Добрунік Т.П., Ковінчук І.В. ПРОБЛЕМАТИКА ОБЛІКУ ФІНАНСОВОГО РЕЗУЛЬТАТУ ОПЕРАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ: УПРАВЛІНСЬКИЙ АСПЕКТ	128
Панченко О.Д. УПРАВЛІНСЬКИЙ ОБЛІК ЯК АЛЬТЕРНАТИВНЕ ПОЄДНАННЯ ОБЛІКУ, АНАЛІЗУ, КОНТРОЛЮ ТА ПЛАНУВАННЯ В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ.....	130
Степаненко О.І. ДИСКУСІЙНІ ПИТАННЯ ОБЛІКУ ТА ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ НЕОБОРОТНИХ АКТИВІВ УТРИМУВАНИХ ДЛЯ ПРОДАЖУ	132
СЕКЦІЯ 9. СТАТИСТИКА	
Фатюха Н.Г., Райна К.Д. ІНФОРМАЦІЙНА БАЗА СТАТИСТИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ВАЛОВОГО ВНУТРІШНЬОГО ПРОДУКТУ УКРАЇНИ.....	136

Посилення асиметрії трудових доходів говорить про низький рівень соціальної орієнтованості економічної системи в країні, що, в свою чергу, створює загрозу її економічній безпеці. У зв'язку з цим в Україні вкрай необхідне проведення ефективної соціальної політики, стратегічним трендом якої буде спрямованість на зниження рівня асиметрії оплати праці.

Отже, ефективна державна політика передбачає обґрунтовану, обмежену, зрозумілу і прийнятну для суспільства диференціацію доходів. Відповідно, завдання влади – зниження асиметрії за допомогою, насамперед, політики доходів.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Безрукова Н.В. Соціальна поляризація як ключова форма вияву глобальної асиметричності / Н.В. Безрукова // Науковий вісник Полтавського університету економіки і торгівлі. Сер.: Економічні науки. – 2012. – № 1. – С. 36–39.
2. Біла С.О. Новітні тренди розвитку глобалізаційних процесів / С.О. Біла // Економічний вісник університету. – 2017. – Вип. 33(1). – С. 7–15.
3. Глобальна економіка ХХІ століття: людський вимір: [монографія] / [Д.Г. Лук'яненко, А.М. Поручник, А.М. Колот та ін.]; за заг. ред. Д.Г. Лук'яненка, А.М. Поручника; М-во освіти і науки України, ДВНЗ «Київський нац. екон. ун-т ім. В. Гетьмана». – К.: КНЕУ, 2008. – 421 с.
4. Огляд світового економічного і соціального положення, 2018 рік: передові технології в інтересах сталого розвитку. – Режим доступу: <https://www.un.org/development/desa/dpad/publication/%D0%BE%D0%B1%D0%B7%D0%BE%D1%80-%D0%BC%D0%B8%D1%80%D0%BE%D0%B2%D0%BE%D0%B3%D0%BE-%D1%8D%D0%BA%D0%BE%D0%BD%D0%BE%D0%BC%D0%B8%D1%87%D0%B5%D1%81%D0%BA%D0%BE%D0%B3%D0%BE-%D0%B8-%D1%81%D0%BE%D1%86%D0%B8/>.
5. Сучасні проблеми ринку праці і зайнятості в контексті політики швидкого економічного зростання: матер. засідання круглого столу (17 трав. 2018 р., м. Київ) / за наук. ред. С.М. Кожем'якіної. – К.: ІПК ДСЗУ, 2018. – 54 с.
6. Report on the World Social Situation 2018. – Режим доступу: <https://www.un.org/development/desa/dspd/report-on-the-world-social-situation-rwss-social-policy-and-development-division/2018-2.html>.

Юрчик І.Б.

кандидат економічних наук,

доцент кафедри економіки та міжнародних відносин

Вінницького торговельно-економічного інституту

Київського національного торговельно-економічного університету

м. Вінниця, Україна

РОЛЬ ІНСТИТУЦІЙ ТА ІНСТИТУТІВ У ФУНКЦІОНУВАННІ РИНКУ ПРАЦІ

Ситуація на ринку праці є ключем до формування належного рівня життя широких верств населення, забезпечення соціальної злагоди, створення громадянського суспільства і середнього класу, розвитку людського потенціалу загалом. Адже розвиток ринку праці є важливою передумовою економічного зростання національної економіки, підвищення її конкурентоспроможності та покращення показників добробуту. Економічне зростання створює передумови для збільшення зайнятості та доходів населення, підвищення продуктивності праці.

Інституції та інститути мають вирішальне значення для функціонування ринків праці та соціальних систем з точки зору поєднання належного економічного та соціального управління.

Вцілому, інститути, що регулюють ринок праці охоплюють:

- організації, що формують умови і обмеження поведінки індивідів;
- законодавство у сфері господарської діяльності економічних суб'єктів;
- моральні норми, звички, традиції, що впливають на поведінку людей на ринку праці;
- інформаційне забезпечення суб'єктів ринку праці, перш за все щодо наявності вільних робочих місць та шукачів роботи, їхніх кількісних та якісних характеристик.

Тому, до таких інститутів можна віднести: державну службу зайнятості, професійні спілки та організації роботодавців; кадрові служби підприємств, кадрові агенції і приватних трудових посередників; процедури укладання колективних угод і договорів, порядок вирішення трудових спорів і трудових конфліктів; навчальні заклади професійної освіти, засоби масової комунікації, центри професійного навчання і професійної орієнтації та інші.

Основними цілями інститутів ринку праці є:

- забезпечення бажаної спрямованості і пропорцій використання економічних методів і правових засобів, що мають сприяти створенню і збереженню сучасних робочих місць, забезпечити активний характер державної політики зайнятості;
- програмно-цільове поєднання загальноекономічної (перш за все інвестиційної, грошово-кредитної, зовнішньоекономічної, податкової і бюджетної) політики з політикою зайнятості, забезпечення координації і результативності відповідних заходів;
- формування системи правових норм і правил щодо поведінки суб'єктів ринку праці, їх взаємодії, санкцій за порушення;
- інформаційне забезпечення суб'єктів ринку праці, що сприяє професійному самовизначенню громадян та підбору ними підходящої роботи, роботодавцями – необхідних працівників, а органами влади – прийняттю обґрунтованих управлінських рішень;
- об'єднання всіх компонентів регулювання ринку праці у цілісну систему, координація їх взаємодії, забезпечення оптимальності організаційних структур ринку праці та їх ефективності.

Можна визначити такі основні групи функцій, які виконують інститути ринку праці: 1) забезпечення необхідної спрямованості і узгодженості або гармонізації економічних та правових методів регулювання, надання активного характеру політиці зайнятості; 2) організаційна взаємодія усіх компонентів регулювання ринку праці, забезпечення її цілісності та належної спрямованості; 3) сприяння специфічними засобами формуванню в населення, його окремих категорій і груп мотивації до продуктивної соціально значимої зайнятості, високої професійної активності і мобільності та конкурентоспроможності на ринку праці; 4) допомога громадянам у пошуку і підборі підходящої роботи, працевлаштуванні на наявні робочі місця, а роботодавцям – у підборі необхідних працівників; 5) подолання «непрозорості ринку» та недосконалості інформації для роботодавців і працівників, суспільства в цілому через створення (насамперед у рамках державної служби зайнятості) сучасних інформаційних систем, що характеризуються оперативністю, актуальністю, доступністю і достовірністю відомостей, можливістю інтерактивного використання, невисокою вартістю; 6) здійснення аналізу процесів і явищ на ринку

праці, прогнозування розвитку різноманітних аспектів зайнятості, направлення відповідних «сигналів» особам найманої праці, роботодавцям, державним органам, всьому суспільству, їх інформування про стан, тенденції і явища, що відбуваються і можуть відбутися у сфері зайнятості населення з урахуванням глобальних викликів і можливих внутрішніх загроз.

Ухвалення ефективних управлінських рішень у галузі регулювання ринку праці потребує якісної статистики щодо усіх аспектів його функціонування. З моменту формування інституціонального забезпечення національної статистичної системи органи державної статистики в Україні реалізували цілий комплекс заходів з метою адаптації міжнародних та європейських стандартів якості офіційної статистики. Так, однією із позитивних практик функціонування національних статистичних систем країн Євросоюзу є забезпечення публічного характеру витрат, спрямованих на реалізацію державної та регіональної політик регулювання ринку праці. Таку відкритість забезпечує, зокрема, розміщення на офіційному сайті Євростату адміністративних даних щодо бюджетних витрат у галузі політики на ринку праці.

Водночас, з метою подальшого розвитку національної статистики ринку праці необхідно вивчити практику міжнародних експертів, які звертають увагу на можливість розрахунків та публікацію квартальних індексів вартості робочої сили, удосконалення статистики ринку праці на субрегіональному рівні, показників сезонної та закордонної трудової міграції, статистики неформального працевлаштування, участь у спеціальних модульних обстежень робочої сили.

Таким чином, інституційне забезпечення національного ринку праці є частково сформоване, оскільки недостатньо сформований рівень, відсутність чіткої взаємодії та якісної роботи різних інститутів та інституцій ринку праці при вирішенні низки проблем правового, організаційного та економічного характеру в Україні, які пов'язані з глобалізаційними викликами, євроінтеграційним наміром влади та вимогами громадянського суспільства, не сприяє його ефективному розвитку та стримує одержання бажаних результатів. Назріла потреба запровадження нових засад до інноваційної організації діяльності інститутів ринку праці, які б продукували населенню традиції самоосвітньої інноваційної діяльності та неперервної освіти упродовж життя.

Розвиненість інституційного забезпечення є надієвішою складовою ефективного функціонування національного ринку праці, яке зорієнтоване на якомога ширше врахування регіональних особливостей та трудового потенціалу певної території та на забезпечення конкурентоспроможності робочої сили в регіонах як на національному, так і світовому рівнях.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Кашуба Я. М. Удосконалення інституціонального забезпечення розвитку ринку праці, модернізація діяльності служби зайнятості / Я. М. Кашуба [Електронний ресурс] – Режим доступу: [http://ipk-dszu.kiev.ua/laboratory/present/yaroslav%20koshuba%20\(u\).pdf](http://ipk-dszu.kiev.ua/laboratory/present/yaroslav%20koshuba%20(u).pdf).
2. Мокій А. Інституціональне забезпечення соціально-економічної безпеки найманих працівників в Україні / Мокій А., Дацко О., Гуменюк А. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://ipk-dszu.kiev.ua/laboratory/statti/st_Mokiy.pdf.
3. Розенко П. В. Реформування сфери зайнятості та запровадження нових механізмів регулювання ринку праці України / П. В. Розенко [Електронний ресурс] – Режим доступу: [http://ipk-szu.kiev.ua/laboratory/present/pavlo%20rozenko%20\(u\).pdf](http://ipk-szu.kiev.ua/laboratory/present/pavlo%20rozenko%20(u).pdf).